

**COMUNICAT DEL CONSELL DE GOVERN DE LA UNIVERSITAT
POLITÀCNICA DE CATALUNYA EN CONTRA DEL REIAL
DECRET LLEI 14/2012.**

Acord núm. 82/2012 del Consell de Govern, pel qual s'aprova el comunicat del Consell de Govern de la Universitat Politècnica de Catalunya en contra del Reial Decret Llei 14/2012.

- Document aprovat pel Consell de Govern celebrat el dia 02/05/2012.

DOCUMENT CG 29/5 2012

**Secretaria General
2 de maig de 2012**

Comunicat del Consell de Govern de la Universitat Politècnica de Catalunya

El Consell de Govern de la Universitat Politècnica de Catalunya acorda expressar el seu rebuig a la reforma aprovada mitjançant el Reial Decret Llei 14/2012, tot entenent que pot vulnerar l'autonomia universitària.

El Consell de Govern de la Universitat Politècnica de Catalunya, reunit en sessió ordinària el 2 maig de 2012, acorda donar suport a l'escrit dels rectors de les Universitats Públiques Catalanes i a la carta oberta al Ministre Wert enviada pel Consell de l'Estudiantat de les Universitats Catalanes, ambdós fets públics el 24 d'abril del 2012, així com expressar públicament la preocupació per totes les mesures d'ajust que, en nom de la crisi econòmica, s'estan imposant sobre el sistema universitari públic català i consegüentment sobre la nostra universitat.

Independentment de la legalitat d'algunes mesures, el que és inqüestionable és la seva inoportunitat i les greus conseqüències que la seva aplicació tindrà sobre la missió que té encomanada la universitat en general i la UPC en particular.

Han estat molts anys d'esforços per situar la nostra universitat, a nivell internacional, entre les millors politècniques. El programa UPC Abroad i el múltiple reconeixement com a Campus d'Excel·lència Internacional parlen per si sols d'aquesta vàlua, però l'eficiència té un límit i les retallades estan posant a la universitat en una situació molt precària, tot obligant-la a treballar en unes condicions injustes per als interessos de la societat i per als de les persones de la comunitat universitària.

No menys preocupants són els atacs que, contra el sistema públic d'universitats, s'estan realitzant aquests darrers dies per justificar les decisions preses. Cal recordar-li al ministre Wert que la universitat pública espanyola es troba entre les més eficients, tot i que treballa amb menys recursos econòmics. En docència, un 79% de l'estudiantat finalitza el seus estudis, comparat amb el 70% que ho fa als països de l'OCDE. La integració a l'EEES, tot i que s'ha realitzat

sense els recursos econòmics necessaris, ha augmentat encara més la seva eficiència. Pel que fa a investigació i transferència d'aquest coneixement cap a la societat, el ministre no hauria d'oblidar que dues terceres parts de la producció científica del nostre país es fa a les universitats i que, quant a patents, el percentatge que prové de les universitats és el segon més alt del món.

Tota aquesta tasca, realitzada amb uns recursos públics econòmics molt inferiors als dels nostres homòlegs a nivell internacional, és possible gràcies a la implicació i motivació del capital humà que compon la universitat. Com a contrapartida, aquesta veu com la seva feina es qüestiona i les seves condicions laborals empitjoren, especialment les del Personal d'Administració i Serveis.

Cal assenyalar, per tant, que el cúmul de mesures preses unilateralment i no tractades en el si del Consejo de Universidades posen en perill el futur de la institució i la seva aportació a la societat, afectant a tots els col·lectius que la integren: estudiants, personal docent i investigador i personal d'administració i serveis.

La pujada de taxes imposada pel Reial Decret Llei és clarament injusta en tant que no va acompanyada d'un sistema de beques que garanteixi que ningú, amb els mèrits suficients, es quedi fora de la universitat per raons econòmiques. Aquesta mesura ja de per si perverteix tot el model d'universitat pública. Cal buscar un model que faci econòmicament més equitatiu l'accés a la Universitat i ofereixi garanties a tots els estudiants i estudiantes.

Un altre punt qüestionable del Reial Decret és la modificació que imposa en el règim de dedicació del professorat a temps complet. Estableix una mesura de comptabilització, els ECTS, que, si bé defineix l'activitat que assumeix l'estudiantat, resulta del tot inadequada per valorar la dedicació del professorat.

En relació al model de dedicació docent variable que es legisla, creiem que aquest ha d'estar decidit per cada universitat i adaptat a les necessitats d'aquesta. En cas contrari, i si s'aplica tal com proposa el Reial Decret Llei, esdevindrà una imposició que perjudicarà el funcionament de la universitat i provocarà situacions d'injustícia.

La Universitat pública no es pot, ni es vol, desentendre dels difícils moments que afronta el nostre país degut a la greu situació econòmica en la qual es troba immers. Tanmateix, des de la UPC reclamem solucions més justes i proporcionades, consensuades amb les universitats i que tinguin en compte tot el potencial de la institució. Cal no malmetre un dels pilars bàsics que ens

ajudarà a sortir de la crisi i que és garantia de futur pròsper per a tota la societat a la qual serveix.

Així ho han entès altres països europeus, immersos en la mateixa crisi econòmica, però que han impulsat mesures per potenciar les activitats lligades a docència i recerca en el convenciment que aquestes són garantia de la reactivació socioeconòmica i de progrés.

Per tot l'exposat anteriorment, el Consell de Govern de la UPC considera que un altre model és possible i que cal que els responsables polítics replantegin les línies d'actuació envers la universitat pública.

Barcelona, a 2 de maig de 2012

Universitat, justícia, societat

L'agudització de la crisi i la imperiosa necessitat dels governs d'ajustar la despesa pública als ingressos a molt curt termini, fan que aquests governs, amb un suport parlamentari suficient i, per tant, amb el suport majoritari del poble, aprovin disposicions que, sent totalment legals, poden arribar a ser injustes.

Des de les universitats públiques hem de fer notar que en aquests moments ens veiem obligades a treballar en una situació que considerem injusta, tant pels interessos de tota la societat com per les persones que integren la comunitat universitària. El darrer decret aprovat pel govern de l'estat, el divendres 20 d'abril, ha afegit elements que, en l'àmbit universitari, poden fer vessar el got i amenacen el seu bé més preuat: el capital humà i la seva motivació, que en els darrers anys ha permès fer competitiu el sistema universitari amb uns recursos ridículs en el context de competició internacional en el que ens trobem i ens volem trobar.

L'arrel de la injustícia es troba en que el conjunt de mesures que s'han acumulat, no van acompanyades de mesures específiques per lluitar contra la manca d'equitat en la contribució de tots als fons públics, de manera que els esforços extraordinaris recauen més encara en els ciutadans que són ja complidors dels seus deures.

La universitat pública veu com aquestes mesures afecten, un per un, tots els seus col·lectius. El personal d'administració i serveis, com tot el personal de l'administració pública catalana, ha experimentat una reducció en les retribucions i canvis significatius en les seves condicions laborals. La mesura pot ser necessària per ajustar els comptes públics de Catalunya però és injusta perquè és selectiva i, sobretot, perquè modifica unilateralment unes condicions laborals que poden haver estat elements importants en l'elecció d'una opció professional a l'administració.

L'estudiantat veurà com, darrera de l'afirmació "no hay dinero para cubrir todos los servicios públicos" feta pel president del Govern d'Espanya, s'incrementen significativament els preus per a cursar estudis oficials de grau i màster. En el marc legal actual, on els governs es reserven la competència d'establir preus públics, a la universitat no li pertoca de dir si uns preus són adequats o no. La distribució del pes entre la contribució per taxes i per transferències l'estableix el govern i val a dir que a Europa es troba tot el ventall de possibilitats, de la gratuïtat a la practica cobertura dels costos totals per part del ciutadà. Per tant no és un increment determinat el que pot ser qualificat d'injust, sinó que aquesta mesura sigui aïllada, com si el servei públic universitari fos deficitari i hagués de resoldre la situació per si sol. A més, el govern espanyol, a diferència del que han manifestat sempre els responsables d'universitats a Catalunya, no acompanya la mesura amb cap esforç per assegurar l'equitat en l'accés a l'educació superior.

El professorat es veu també afectat per les darreres mesures preses. Per una banda, com base que és de l'activitat investigadora del país, veu com els projectes de recerca pateixen una reducció en finançament de la R+D que no té comparació a Europa. Per altra banda, també se li redueixen les condicions laborals i, finalment, se li modifica unilateralment el règim de

dedicació. Aquesta última mesura adoptada pel govern de l'estat pot generar situacions injustes i problemes a les universitats. Tothom admet la importància de l'avaluació de la recerca però aquesta avaluació ha estat i és voluntària i no té la funció de discernir si s'investiga o no sinó només d'establir-ne el nivell. Les universitats catalanes sabem de la importància d'aquestes avaluacions i encapçalem els rànking de professorat amb avaluació positiva. Però, apart d'afectar les condicions laborals del professorat, hem d'advertir que la mesura pot arribar a implicar un cost addicional impossible d'assumir.

Com es pot veure, tots els col·lectius de la universitat es veuen afectats per mesures adoptades apressadament que poden tenir efectes negatius en el global de la feina que s'ha de dur a terme a les universitats i d'això en sortirà perjudicada la societat.

Els responsables de les universitats estem obligats a complir el que estableix la llei, al marge de si considerem les mesures justes o injustes. Però també estem obligats a manifestar quan creiem que una mesura no és apropiada o és injusta i treballarem perquè tan aviat com un nou marc legal ho permeti, la situació es reverteixi.

Dídac Ramírez, rector de la UB

Anna Ripoll, rectora de la UAB

Antoni Giró, rector de la UPC

Josep Joan Moreso, rector de la UPF

Anna Maria Geli, rectora de la UdG

Roberto Fernández, rector de la UdL

Francesc Xavier Grau, rector de la URV

Imma Tubella, rectora de la UOC

Carta abierta al Ministro Wert sobre el RD 14/2012

Sr. Ministro de Educación, Cultura y Deporte,

Los estudiantes de las universidades catalanas queremos expresar nuestra posición respecto a las medidas adoptadas por el Ministerio de Educación, Cultura y Deporte el pasado 20 de abril de 2012 en Consejo de Ministros.

La Universidad ha sido y debe ser baluarte de los valores democráticos, y no se puede entender sin los estudiantes, núcleo esencial de la comunidad universitaria. El procedimiento que se ha seguido para la aprobación de estas medidas no va acorde con este concepto de universidad ya que **ha faltado en todo momento el diálogo con la comunidad universitaria** y por ende con los estudiantes.

El aumento de precios se justifica por un argumento irreal: que en la actualidad el estudiante pague tan solo el 15% del coste real de sus estudios. Los propios rectores afirman que en la realidad se trata de un porcentaje mucho mayor, ya que no todos los gastos de la universidad revierten directa o indirectamente en la docencia.

Asimismo se hace necesario advertir al Ministerio del **peligro de exclusión** que pueden provocar dichas medidas entre estudiantes que quieran acceder o continuar sus estudios en la Universidad, modificando radicalmente los principios por los que se caracteriza la universidad pública.

Esta exclusión será causada, en primer lugar, por un **sistema de becas que no prevé compensar el posible aumento de precios públicos** aprobado; ya que no se ha incrementado, más al contrario, el presupuesto de becas destinadas a los estudiantes tanto para el desarrollo habitual de sus estudios como para la internacionalización tan defendida por el Espacio Europeo de Educación Superior.

De igual manera no podemos olvidar la existencia de **múltiples de factores que influyen en los resultados académicos** más allá del esfuerzo y la capacidad del estudiante. El elevado incremento de segundas y siguientes matrículas y la no cobertura de terceras y subsiguientes por parte de las becas de carácter general pueden llevar injustamente a un incremento de la tasa de abandono de los estudios por razones económicas, lo que revierte negativamente en el sistema universitario y en la sociedad.

Finalmente, debemos añadir que las medidas del ministerio se aplican de manera lineal a todo el sistema público universitario estatal. Todo ello **sin tener presente las especificidades existentes entre áreas de conocimiento y**

valorando así de manera uniforme lo que otros decretos, como el de umbrales, distinguen.

A ésta desigualdad debemos sumarle los **diferentes criterios y métodos de evaluación entre universidades**, como podría ser la inclusión o no de segunda evaluación. Este factor condiciona en gran medida la capacidad de los estudiantes de superar las asignaturas en mayor o menor tiempo. La penalización por sucesivas matrículas sin tener en cuenta factores como los anteriormente señalados supone un **importante agravio comparativo para los estudiante de las distintas universidades o incluso facultades**, que se potencia con las últimas decisiones del ministerio.

Por todo ello los estudiantes de las universidades catalanas SOLICITAN:

- La **paralización de las medidas** contenidas en el Real Decreto-Ley 14/2012 con el objeto de iniciar un proceso de diálogo y negociación con los pertinentes organismos de la comunidad universitaria.
- La **convocatoria con efecto inmediato del pleno del Consejo de Estudiantes Universitario del Estado (CEUNE)**.

Cordialmente,

En Barcelona, el día 24 de abril de 2012

Consell de l'Estudiantat de les Universitats Catalanes